

Split, 17. prosinca 2018.

Jutarnji list
Glavni urednik
Goran Ogurlić
Koranska 2
10000 Zagreb

ZAHTJEV ZA ISPRAVAK OBJAVLJENIH INFORMACIJA

Poštovani g. Ogurliću,

zahvaljujemo na Vašem odgovoru i danim napomenama. Uvažavajući Vaše primjedbe, šaljem našu izmijenjenu i nadopunjenu reakciju na tekst Jurice Pavičića koja više ne sadrži dijelove što ste ih istaknuli kao razlog za neobjavljivanje, navodeći da bi podrazumijevali odgovornost nakladnika za štetu. Molimo Vas da sukladno Zakonu o medijima ovaj zahtjev za objavu ispravka, koji Vam šaljem u prilogu, objavite na pune dvije stranice u prilogu Magazin sljedećeg subotnjeg izdanja Jutarnjeg lista te na portalu www.jutarnji.hr, dakle na istim odnosno istovrijednim mjestima na kojima je objavljen tekst na koji reagiramo. Molimo Vas da tekst bude opremljen adekvatnim naslovom i ostalom opremom kao naš polemički odgovor na Pavičićeve netočne, neistinite i tendenciozno kontekstualizirane tvrdnje.

Napominjemo da se prema Zakonu o medijima, članak 40., stavak 4., ispravak ne odnosi samo na ispravljanje pogrešnih tvrdnji ili netočnih navoda na koje u našoj reakciji ukazujemo, "već i na iznošenje činjenica i okolnosti kojima povrijeđeni pobija ili s namjerom pobijanja bitno dopunjuje navode u objavljenom tekstu". Budući da smo iz ispravka izostavili dijelove prema Vašim uputama, a da nije duži od teksta na koji se odnosi, očekujemo da ćete postupati prema našem zahtjevu.

S poštovanjem,

za Upravni odbor Društva Marjan

Srdan Marinić
predsjednik Društva Marjan

Dana 1. prosinca 2018., u prilogu Magazin Jutarnjeg lista te na portalu www.jutarnji.hr objavljen je tekst pod naslovom "Marjan je simbol komunalnog identiteta i on mora pripasti Gradu", u kojem autor Jurica Pavičić iznosi niz netočnih i neistinitih tvrdnji o djelovanju Društva Marjan, ne pružajući pritom čitateljima uvid u širi kontekst borbe Društva za očuvanje Marjana, a zbog čega ovim putem želimo ispraviti, pobiti, odnosno bitno nadopuniti njegove navode.

Pavičić na početku svojeg teksta ističe ulogu koju je Društvo Marjan u prošlosti imalo u pothvatu uređenja Marjana, no potom navodi: "Paradoksalnim obratom povijesti, današnje Društvo Marjan bit će odgovorno što će splitska komuna ostati bez zemljišta koje su toj komuni poklanjali sebedajni građani". Pavičić, naime, piše kako je današnja uprava Društva Marjan "bila inicijator neobične sudske parnice", koju zatim opisuje i kao "bizarni pravni spor između Republike Hrvatske (odnosno Državnog odvjetništva) i Grada Splita" te još jednom kao "bizarno suđenje u kojem će država tužiti vlastiti grad". Ne radi se ni o kakvom "neobičnom" ili "bizarnom" sporu, kako netočno tvrdi Pavičić, već o uvriježenoj vrsti zakonski utemeljenog postupka upisivanja vlasništva države nad šumskim zemljištem, kakva je već viđena u slučaju više jedinica lokalne samouprave i iza koje već postoji sudska praksa ustanovljena pravomoćnim rješenjima Ustavnog i Vrhovnog suda. Nema ničeg "bizarnog" u postupcima koje Državno odvjetništvo pokreće protiv gradova i općina radi provođenja važećeg Zakona o šumama, dapače, bizarno bi bilo kada Državno odvjetništvo ne bi provodilo Zakon.

Današnje vodstvo Društva Marjan, uza sve ideje, prijedloge i inicijative za unapređenje upravljanja Marjanom na dobrobit građana Splita, u svojoj misiji zaštite splitske park šume inzistira također i na zakonitom postupanju svih nadležnih tijela i službi, jer je upravo njihovo ignoriranje i izigravanje propisa dovelo Marjan u današnje stanje. Od sredine 90-ih izgrađeno je 20-ak građevina koje su dobile legalni status premda su podignute unutar zaštićenog područja Park šume Marjan. Pored njih je unutar zaštićenog područja izgrađeno još 80-ak nelegalnih građevina. Ne provodi se zaštita na cjelokupnom obuhvatu park šume pa se čak 20 posto njene površine vodi kao građevinsko područje. Kao najnovije, posljednjih godina evidentirano je stradavanje desetaka tisuća stabala uslijed dugotrajnog izostanka stručnog gospodarenja šumom, na koje se nadovezuje današnji izostanak stručne sanacije. Sve to možemo zahvaliti upravo onima koji su do sada "brinuli" o Marjanu, a to su prvenstveno lokalne vlasti i gradska Javna ustanova za upravljanje Park šumom Marjan, no među odgovornima su i s pravom osporavane Hrvatske šume, koje su svojim nečinjenjem i šutnjom o nezakonitom izvođenju šumarskih radova doprinijele katastrofalnom stanju marjanske šume.

Da, istina je da je Društvo Marjan pozivalo sva nadležna tijela i službe na provođenje zakona. Ono je još u vrijeme bujanja divlje gradnje upozoravalo i na konkretne slučajeve i na cijeli fenomen, kao što to čini i danas. Društvo Marjan je iniciralo osnivanje gradske Javne ustanove kako bi se Marjan sustavno unapređivao i štitio od uništavanja. Društvo Marjan je inzistiralo na poštivanju granica zaštićenog područja. Društvo Marjan prvo je upozorilo javnost na propadanje šume, čiju zahvaćenost epidemijom potkornjaka spominje i sam Pavičić. Društvo Marjan, a ne gradske vlasti ili Javna ustanova, konzultiralo je iskusne šumare radi analize stanja, organiziralo stručnu konferenciju i tribine, iznosilo problem u medijima i zapravo vodilo borbu s gradskim vlastima i upravom Javne ustanove da se taj problem prizna i da se poduzmu mjere sanacije. To što je do ikakvih mjera uopće došlo, pa makar i ovih manjkavih, direktan je rezultat rada i javnog zagovaranja Društva Marjan. Društvo Marjan u sklopu toga inzistiralo je da Javna ustanova, koja među svojih više od 50 zaposlenika nije čak do 2016. godine imala nijednog inženjera šumarstva - a što je glavni razlog dugotrajnog neprepoznavanja problema i pogrešnog održavanja šume - zaposli jednog takvog stručnjaka. Iz istog razloga Društvo Marjan tražilo je od Hrvatskih šuma, koje takve stručnjake imaju, da povedu brigu o marjanskoj šumi sukladno svojim zakonskim zadaćama, a s time je povezana i inicijativa Društva za sređivanjem postojećeg nereda u vlasničkim odnosima na Marjanu. Prozivke Jurice Pavičića zbog toga što smo potakli institucije na provedbu zakona smatramo apsurdnima.

Zbog našeg traženja da se Hrvatske šume uključe u brigu o Marjanu, Jurica Pavičić u svojem je tekstu iznio čitav niz neistinitih tvrdnji i negativnih kvalifikacija o radu Društva Marjan. Napisao je, primjerice, da smatra da su inicijative Društva Marjan "dugoročno porazne po splitsku šumu". Napisao je, nadalje, da "današnje Društvo Marjan direktno uništava baštinu i simboličku stečevinu vlastitih osnivača te pokazuje da se ne razumije u političko-simboličku dimenziju komunalnog Marjana". Napomenuo je, također, da je do 2016. bio aktivni član i potpredsjednik Društva Marjan iz kojeg je istupio nakon što se razišao s većinom u Društvu, pa kasnije u tekstu ustvrdio: "Ukratko, realizira li se naum mojih bivših prijatelja, Marjan će biti prepušten na gospodarenje trgovačkom poduzeću iz Zagreba čiji direktor će biti u prilici autorsati marjanske lugarnice, pretvoriti prostor Bena u kamp ili inicirati golf na Bambinoj glavici, a pritom će biti živo motiviran da to doista napravi, jer će biti pohvaljen kao profitabilan i još će dobiti masni menadžerski bonus." Svoj tekst je zaključio žaljenjem što mi ni do danas ne vidimo da ćemo "objekt svoje velike ljubavi ugušiti smrtonosnim zagrljajem".

Neistinita je Pavičićeva tvrdnja da bi uz gospodarenje Hrvatskih šuma njihov direktor "bio u prilici autorsati marjanske lugarnice, pretvoriti prostor Bena u kamp ili inicirati golf na Bambinoj glavici". Njegova fantazija o nekakvom "autorsanju lugarnica" naprosto je smiješna. Nadalje, Pavičić je u svojem tekstu još jednom pokazao da ne razumije razliku između upravljanja šumom i gospodarenja šumom, nazivajući to razlikovanje "plitkim sofizmom". Gospodarenje šumama odnosi se na zaštitu i održavanje šuma i šumske infrastrukture, a ne, kako Pavičić obmanjuje javnost, na donošenje planova o rekreativnim i turističkim sadržajima. Dapače, donošenje odluka i planova o bilo kakvim sadržajima na Marjanu u nadležnosti je gradskih vlasti, dok je izdavanje koncesija, pa tako i one za Bene, u nadležnosti županijskih vlasti. Možda Jurici Pavičiću to nije poznato, ali javnost to treba znati, kao što treba znati i da gospodarenje Hrvatskih šuma nekom gradskom šumom ne bi bio nikakav presedan jer one, primjerice, taj posao obavljaju i u šumama na području Grada Zagreba, uključujući i one koje se poput Park šume Tuškanac spuštaju do samog centra grada, a čine to u suradnji s gradskom upravom i sukladno donesenim državnim i lokalnim aktima. Sve to govori koliko je Pavičićevo nepoznavanje materije o kojoj piše, zbog čega on previđa i činjenicu da je donošenjem novog Zakona o šumama u kolovozu 2018. gradovima omogućeno da gospodarenje šumama na svom području prepuste Hrvatskim šumama o trošku države, ili da šumama gospodare samostalno, o vlastitom trošku. Ni u slučaju da Hrvatske šume održavaju stablašumu i šumsku infrastrukturu, gradovi nisu spriječeni u tome da imaju javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjem, koje preuzimaju brigu o njegovom unapređenju na korist građana.

Vratimo se Pavičićevim tvrdnjama da su inicijative Društva Marjan porazne po splitsku šumu, da Društvo uništava baštinu i simboličku stečevinu vlastitih osnivača i da se ne razumije u političko-simboličku dimenziju "komunalnog Marjana". Svoju sintagmu "komunalni Marjan", definiranu isprva volonterskim radom Splicišana i njihovim ulaganjem u Marjan u prošlosti, Pavičić kasnije u tekstu poistovjećuje s lokalnim vlastima, zagovarajući gradsko vlasništvo nad šumskim zemljištem nasuprot državnom kakvo je predviđeno zakonom, a koje će, tobože, rezultirati šerifovanjem Hrvatskih šuma i izvlačenjem iz Marjana nekakvih profita i masnih menadžerskih bonusa. To je, rekosmo, Pavičićeva fantazija. A što je stvarnost? U stvarnosti, marjansku šumu ne ugrožavaju nikakva "zagrebačka" državna poduzeća nego lokalni mešetari i poduzetnici u sprezi s neodgovornim gradskim strukturama, premreženima raznim privatnim interesima i pogodbama. To je ono što se u stvarnosti događa već desetljećima. Odatle uzurpiranje 20 posto obuhvata park šume za građevinska područja, odatle legalizirana gradnja unutar zaštićenog obuhvata, odatle još onih 80-ak bespravnih objekata, odatle propadanje šume, odatle sumnjive koncesije i uništavanje plaža, odatle zapuštenost rekreativne i ine marjanske infrastrukture. Stvarnost Pavičićevog "komunalnog Marjana" je i pokušaj bivšeg splitskog gradonačelnika Željka Keruma da na zemljištu obiteljske tvrtke na marjanskoj Prvoj vodi izgradi elitni restoran, u čemu su ga organizacijom prosvjeda i drugih aktivnosti spriječili upravo članovi današnjeg vodstva Društva Marjan. Jurici Pavičiću, koji nas naziva svojim bivšim prijateljima, to je vrlo dobro poznato, s obzirom da je u toj našoj borbi i

sam sudjelovao prije nego što se s nama razišao kako bi po pitanju šumskog zemljišta zauzeo poziciju koju dijeli s aktualnim HDZ-ovim gradonačelnikom Androm Krstulovićem Oparom. Stvarnost Pavičićevog "komunalnog Marjana" je, nadalje, i najnovija zamisao Grada Splita i Javne ustanove koji kroz EU projekt "Marjan 2020. – brdo prošlosti, oaza budućnosti" planiraju, i to bez prethodnog savjetovanja s javnošću, pretvoriti dio Marjana u adrenalinski park i paintball igralište, a kamene potleušice, nekadašnje pojate, komercijalizirati, što širom otvara vrata novim koncesijama. Sve to događa se dok potkornjakom zaražena marjanska šuma prolazi kroz vjerojatno najteže razdoblje u svojoj povijesti, sve to događa se dok Pavičić fantazira o golf terenima i koncesijama koje bi raspisivale Hrvatske šume. Sve to o čemu on fantazira u stvarnosti se događa već sada, prikriveno firmom "komunalnog Marjana".

Teško je, u svjetlu svega navedenoga, razumjeti Pavičićevu tvrdnju da su inicijative Društva Marjan "dugoročno porazne po splitsku šumu". U stvarnosti, Društvo Marjan pokrenulo je kampanju za spas te šume. Teško je razumjeti i njegovu tvrdnju da uništavamo "baštinu i simboličku stečevinu vlastitih osnivača", jer svime što poduzimamo pokazujemo da tu baštinu čuvamo, ne samo simbolički, nego i stvarno. Baš zbog toga što naš rad daje rezultata, što dižemo buku i prozivamo institucije, što smo spriječili čitav niz uzurpatorskih pokušaja i podigli svijest građana Splita o ugroženosti i važnosti očuvanja šume, postali smo trn u oku svima koji jurišaju na marjanski prostor. Nasuprot Pavičićevoj tvrdnji da se ne razumijemo u "političko-simboličku dimenziju komunalnog Marjana", mi iz svojeg rada vrlo dobro poznajemo dimenziju lokalne političke baruštine odgovorne za današnje umiranje marjanske šume i naše razumijevanje komunalnog je drukčije i ne svodi se na Pavičićevo poistovjećivanje lokalne zajednice s gradskim vlastima. Društvo Marjan je ona snaga koja predvodi pravu komunalnu - građansku i volontersku - bitku Splitskana za očuvanje marjanske šume. Žao nam je što Pavičić ne adresira strukture u čijem se "smrtonosnom zagrljaju" Marjan stvarno nalazi. Pripisivanje te smrtonosnosti nama razumijemo kao njegov čin svrstavanja.